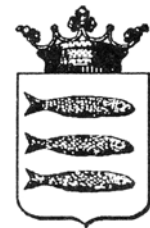

DORPSORGaan

SPAARNDAM

Dorpsorgaan

Blad van de Dorpsraad Spaarndam
Onder verantwoordelijkheid van de redactie

30^e jaargang 1996 nr. 1

Redactie

Gerrit van den Beldt, Marga Duinker,
Ageeth de Kuijer, Herman Radema,
Willem van Warmerdam

Adres

Westkolk 4, Spaarndam-West

Vormgeving

Willem van Warmerdam

Oplaag

1250 exemplaren

Verspreiding

Huis-aan-huis binnen de bebouwde kom
van Spaarndam

Toezen ding per post

f 15,- per jaar (4 nummers) over te maken
op bankrekeningnummer 11.83.08.092,
(Rabobank Spaarndam) t.n.v. Stichting
Dorpsraad Spaarndam

Redactioneel

Weer een Dorpsorgaan in de bus. Hebt u
wel eens bedacht wat daar allemaal voor
komt kijken?

Om te beginnen moeten die verhalen
eerst worden geschreven. Dat besef je
scherper wanneer (zoals nu) een redactie-
lid er mee stopt. Het is maar goed als een
dorpsgenoot de opengevallen plaats dan
inneemt. De woorden moeten vervolgens
netjes in het gelid komen. Zelfs voor een
computervirtuoos als onze “vormgever” is
het nog avonden werk om tot een fraaie
opmaak te komen.

Dan moet alles naar de drukker. Die kost
geld. De Dorpsraad heeft geld voor een
krantje van 18 bladzijden, maar u krijgt
er elke keer zo’n 30. Dat dankt u aan die
dorpsgenoten, die wel 5 gulden over heb-
ben voor een dikker Dorpsorgaan (er zit
een acceptgiro in dit nummer).

Als het blad van de drukker komt is het
nog niet bij u. Eerst moet het in 1200
brievenbussen worden gestopt. Dat doen
elke keer weer zo’n 20 vrijwilligers.

Ons Dorpsorgaan: een co-productie van
schrijvers, vormgever, donateurs en ver-
spreiders. Steeds weer valt er een in uw
bus.

**Kopij voor het volgende nummer
inleveren uiterlijk 15 mei.**

Inhoudsopgave

Samenstelling Dorpsraad Spaarndam	2	Geen gesprekken meer ?	15
Financiën	2	Het reilen en zeilen van en op IJs- baan NOVA ZEMBLA	16
De positie van Spaarndam	3	Zwemvereniging "De Do'daars"	19
Het Dorpscentrum	3	Ondernemersvereniging "Spaarndam"	19
Bestuurlijke herindeling	4	Speeltuinenvereniging "Nieuw Leven"	20
Openbare vergadering	5	Pavarotti in Spaarndam	21
De jaarlijkse kunstmarkten	5	Een weekje bewondering	23
De verkeerscommissie	5	Acupunctuur in Spaarndam	27
van de werkgroep SOS	6	(Stichting) Dorpscentrum voor dorpsbewoners of Stichting ?	28
Kroniek van Spaarndam	7	Colitis Ulcerosa...geen roos...	30
De "crash" van een B-17 in de Inlaagpolder (1).	10	Stageplek in Dorpshuis	31
9 ^e Jaarverslag van de Historische Werkgroep Spaarndam 1995	12	Kaft van het Dorpsorgaan	32
Ooit gehoord van Ageeth de Kuijer ?	13	Dorpsagenda	32
Uit het schrift van Teeuwis Amelink	13		
In gesprek met	14		

Mededelingen van de Dorpsraad

Samenstelling Dorpsraad Spaarndam

<i>voorzitter</i>	Jolijt de Jongh	Visserseinde 49	537 06 54
<i>vice-voorzitter</i>	Trudy Coosemans	G. Vermootenstraat 8	538 38 64
<i>secretaris</i>	Marga Duinker	Ringweg 29	537 80 87
<i>penningmeester</i>	Theo van Lieshout	Clara van Spaarnwoudestraat 48	537 36 48
<i>leden</i>	Ferna Beijerbergen	Spaarndammerdijk 96C	538 89 89
	Joop de Vries	Pol 8	538 22 71
	Jan Vos	Ringweg 18	538 93 64

Financiën

Mede door uw spontane reactie op de accept-giro actie voor het Dorpsorgaan van vorig jaar, kunnen wij spreken van een financieel gezond jaar. De oproep tot financiële bijdrage heeft totaal f 3.557,50 opgebracht. Daarvoor zijn wij u zeer dankbaar. Hieruit blijkt uw waardering voor het Dorpsorgaan. Ook dit jaar willen wij weer een beroep op u doen. In dit nummer treft u daarom een acceptgiro. Wij vragen u 5 gulden te storten en de acceptgiro ingevuld voorzien van uw naam en handtekening bij uw bank of giro te bezorgen. Bij voorbaat harte-lijk dank voor uw steun.

De buiten-abonnees wordt verzocht het abonnementsgeld ad f 15,00 over te maken op onze rekening bij de Rabobank te Spaarndam, rek. nr 1183.08.092 t.n.v. Stichting Dorpsraad Spaarndam, onder vermelding abonnement 1996. Ook u kunt gebruik maken van de bijgesloten acceptgiro.

Namens de Dorpsraad en de Redactie, Theo van Lieshout

Thuisbezorgd

Ook in 1996 zult u het Dorpsorgaan weer thuisbezorgd krijgen. Dat wordt gedaan door de fam. Van den Beldt, Bas Coosemans, Marga Duinker, fam. Goede, Greet Hoek, Jolijt de Jong, Laura Kroon, fam. Theo van Lieshout, Diederik Oostburg, Marleen Pijnaker, fam. Van der Staay, dhr. P. Stapel, fam. Thissen en Wil van Warmerdam. Tegens al deze mensen zeggen wij: dank voor wat jullie deden en dank voor wat jullie opnieuw gaan doen.

Vóórdat de bezorgers aan het werk kunnen, moeten de kranten eerst bij hen zijn. Die klus verzorgt, al jarenlang, Hanneke Luytze. Zij benadert de bezorgers en levert de afgestemde hoeveelheid bij hen af. Hulde Hanneke !

de Redactie

Mededelingen van de Dorpsraad

De positie van Spaarndam

Zoals u in het vorige Dorpsorganen heeft kunnen lezen is een werkcommissie van de Dorpsraad bezig met het maken van plannen voor de Positie van Spaarndam, onderdeel van de Stelling van Amsterdam. Samen met de vereniging Behoud de Hekslootpolder hebben wij het voorbije jaar daarover nagedacht. Een aantal uitgangspunten zijn daarbij geformuleerd. Suggesties over mogelijke ontwikkelingen op de forten. En zeker ook zaken die in onze visie zeker niet kunnen. Voorop staat behoud en beheer van de forten, in overeenstemming met ons dorp. De forten behoren tot Spaarndam, zoals b.v. de ijsbaan van Nova Zembla al vele jaren fungeert.

- Voorkeur heeft benutting door organisaties uit de eigen omgeving.
- Behoud van de cultuur-historische waarden, geen ingrijpende aanpassingen.
- Behoud van landschappelijke waarden en ontwikkelen van natuurwaarden.
- Aansluiten op de provinciale ecologische hoofdstructuur.
- Rijksbufferzone-beleid ondersteunen, dus geen grootschalige ontwikkelingen, die het groene gebied rondom Spaarndam aantasten.
- Geen voorzieningen die veel gemotoriseerd verkeer aantrekken, dus richten op bezoekers, die te voet, per fiets, over water of met openbaar vervoer komen en voor zonsondergang weer weg zijn.

Thans is er een commissie bezig om deze uitgangspunten te concretiseren en zo mogelijk deze tijdens de aanstaande openbare vergadering, op 15 april, te kunnen presenteren.

Namens de werkcommissie, Theo van Lieshout

Het Dorpscentrum

In het vorige Dorpsorgaan hebt u kunnen lezen dat de gemeente Haarlem de subsidiëring van het Dorpscentrum wilde stopzetten. Dit kan natuurlijk niet. De Stichting Dorpscentrum en de Dorpsraad hebben hun krachten gebundeld om de gemeente Haarlem op andere gedachten te brengen. We zijn blij u nu te kunnen berichten dat na stevig overleg het tij lijkt te keren. De gemeenten Haarlem en Haarlemmerliede werken nu aan gezamenlijke afspraken over een weliswaar verminderde, maar toch steekhoudende subsidie voor het Dorpscentrum. Een definitief besluit hierover mag op korte termijn worden verwacht. Aldus de laatste berichten van Dees Verdurmen.

Belangrijk voor de besluitvorming is dat ons dorp geen stad is en dat Haarlemmers zich ervan bewust moeten blijven dat Spaarndam met dorps-ogen bestuurd hoort te worden. Dit kan de wethouders niet vaak genoeg gezegd worden! Zo dreigt ook de Commissie Beschermd Dorpsgezicht te worden opgenomen in de Schoonheidscommissie van de stad, omdat er geen tijd meer zou zijn om de "parel van Kennemerland" die Spaarndam wel wordt genoemd, te bezoeken. Ook hierover zal nog een stevig woordje gesproken moeten worden.

Jolijt de Jongh

Bestuurlijke herindeling

Wat is er aan de hand?

U hebt het in de kranten kunnen lezen. Als het aan Binnenlandse Zaken ligt wordt Nederland bestuurlijk "op z'n kop gezet". Discussie bestaat in den lande over of en hoe grotere gemeenten als Haarlem en Amsterdam sterker kunnen worden. En over of en hoe kleinere gemeenten als Haarlemmerliede en Spaarnwoude of Bloemendaal efficiënter kunnen werken door samenvoeging met andere gemeenten. Ook de geldstroom naar gemeenten wordt bekeken. Grotere gemeenten krijgen veelal meer geld en kleinere gemeenten minder. Voor Spaarndam is van belang wat er met de gemeente Haarlemmerliede gaat gebeuren. Daarom heeft de Dorpsraad her en der geïnformeerd. We zetten de meest besproken opties van de bestuurders nog eens op een rij.

1. Vergroting van Haarlemmerliede met Zwanenburg en omstreken;
2. Haarlemmerliede bij Haarlemmermeer;
3. Eén nieuw te vormen bestuur voor Amsterdam, Velsen en Haarlemmerliede;
4. Vergroting van Haarlem tot Kennemerstad.

Wat doet de Dorpsraad?

In het besef dat de beste informatie uit de eerste hand komt heeft de Dorpsraad gesproken met de provincie, diverse gemeenten, vele bewonersverenigingen waaronder de Dorpsraden van Haarlemmerliede en van Zwanenburg, de VNG en het ministerie van Binnenlandse Zaken. We hebben hen verteld dat Spaarndam bestaat, dat er niet over maar met Spaarndam besloten moet worden en natuurlijk hebben we gevraagd naar hun plannen en aanpak. Verder proberen we de krachten te bundelen door nauw contact te houden met de andere bewonersverenigingen en waar mogelijk samen te werken.

We stellen het volgende standpunt aan u voor:

- a. Haarlemmerliede en Spaarnwoude moet blijven; we steunen Zwanenburg en Haarlemmerliede daarin.
- b. Spaarndam-West niet bij Haarlemmerliede en Spaarnwoude; de toekomst van Haarlemmerliede blijft onzeker. En het aantal inwoners zet voor Haarlemmerliede nú geen zoden aan de dijk.
- c. Spaarndam niet bij Haarlemmermeer; de bestuurlijke afstand wordt dan te groot.
- d. Alleen als Haarlemmerliede en Spaarnwoude wordt opgeheven, dan Spaarndam-Oost naar Haarlem en de grens langs de Machineweg, doorlopend naar het zuiden.

We hebben het krachtenspel bestudeerd, gesproken met onze beide burgemeesters, en lichten dit alles graag toe op de openbare vergadering van 15 april. Graag horen wij uw reactie.

Jolijt de Jongh

Openbare vergadering

Maandag 15 april aanstaande is er weer een openbare vergadering van uw Dorpsraad. Wij nodigen u hiervoor van harte uit. De vergadering is in het Dorpscentrum en begint om 20.00 uur. Op de agenda staan in ieder geval de volgende onderwerpen:

1. Lopende zaken
2. Bestuurlijke herindeling
3. Ontwikkelingen rond Schiphol

Graag tot ziens op 15 april, de Dorpsraad Spaarndam.

De jaarlijkse kunstmarkten

Natuurlijke zullen ook dit jaar tijdens de zaterdagen in juli en de eerste zaterdag van augustus weer de traditionele (dat mag nu inmiddels wel worden gezegd) kunstmarkten worden gehouden. Nadat daarover vorig jaar al wat voorzichtige plannen waren gemaakt, zal dit jaar ook de ruimte op de Oostkolk worden benut. Het bestuur van de Stichting Kunstmarkten zal hier themamarkten organiseren. Bijvoorbeeld een zaterdag met op de Oostkolk alleen keramiek. De volgende zaterdag kunnen de houtbewerkers daar dan een plaats innemen.

Ook dit jaar geldt, vanzelfsprekend, weer het verzoek aan bewoners van de beide kolken om de auto's die zaterdagen elders neer te zetten. Natuurlijk zullen er tijdig borden en hekken worden geplaatst. En natuurlijk zullen de auto's van de deelnemende kunstenaars die zaterdagen ook met zachte drang naar elders worden geleid.

We hopen dat velen de markten zullen bezoeken en dat veel van deze bezoekers met de fiets, met de bus, te voet of met de boot zullen komen. Dat laatste is ook voor Spaarndammers niet onaardig: het geeft u de gelegenheid om vanuit Spaarndam een tochtje over de Mooie Nel te maken. Let op de aankondigingen!

Marga Duinker

De verkeerscommissie

De verkeerscommissie (die de Dorpsraad van de nodige adviezen zal moeten voorzien) heeft gelukkig wat uitbreiding gekregen.

Naast voorzitter Wil van Warmerdam en de Dorpsraadleden Ferna Beijerbergen en Jan Vos, maken Mary Scholtemeijer, Fred Dukker, Robert Jan van Aken, Cor Bootsman, Thijs Nobels en Rik Stapel deel uit van deze belangrijke commissie.

Ook de Ondernemersvereniging heeft te kennen gegeven mee te willen denken over de verkeersproblematiek in ons dorp.

Een belangrijk onderwerp van studie en gesprek is momenteel het plan van de Haarlemse afdeling Verkeer en Vervoer over een herinrichting van de Spaarndammerdijk, Ijdijk en Visserseinde indien wordt overgegaan tot een 30-km zone. De huidige versmallingen zouden in een nieuwe inrichting kunnen worden opgenomen.

Een ander onderwerp waarover de commissie zich de komende tijd gaat buigen is het parkeren in het dorp.

U begrijpt dat we over het een en ander voorlopig nog niet zijn uitgepraat en natuurlijk zullen we u zo goed mogelijk van eventuele ontwikkelingen en voorstellen op de hoogte houden.

Ferna Beijerbergen

Stop Overlast Schiphol - Spaarndam

2063 JR Spaarndam

Namens de werkgroep SOS, Jan Vos

Periode 1-12-1995 tot 1-3-1996

zo 7 jan In het programma TV woonmagazine van Veronica is te zien hoe Riet Wempe-Poelgeest verrast wordt. Ze heeft 's morgens haar woning aan de Ringweg 101 verlaten voor een dagje uit met familie. Als ze terugkeert is de gang volledig onder handen genomen en omgetoverd tot de entree van haar dromen.

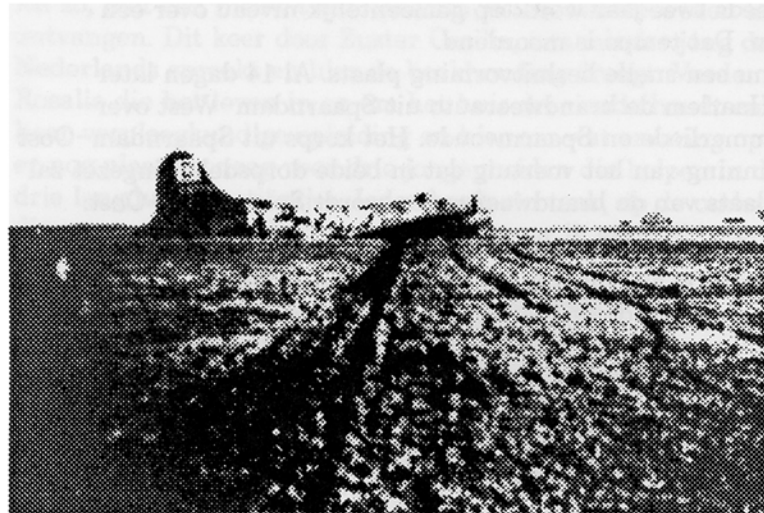
- zo 7 jan IJclub Nova Zembla organiseert het gewestelijk kortebaankampioenschap van het Gewest Noord-Holland/Utrecht voor meisjes junioren B en C. Slechts 10 meisjes nemen deel.
- wo 17 jan In de Weekkrant een foto van het eerste herenteam van Basketbal Vereniging Spaarndam. In de afgelopen twee seizoenen is dit team kampioen geworden en gepromoveerd. Nu krijgen ze financiële steun van sponsor Holland Paling. Simon Balm van genoemd bedrijf is zelf oud-basketballer en ziet daarom een team met de naam van zijn bedrijf op het shirt helemaal zitten.
- wo 7 feb In de ijzige kou organiseert ijclub Nova Zembla 's avonds een wedstrijd voor arrleden op de ijsbaan aan de Slaperdijk. In de schijnwerpers van de prachtig verlichte baan een romantisch tafereel, dat ondanks de snerpemde wind toch nog door zo'n 300 bezoekers wordt gadegeslagen.
- do 8 feb 's Nachts om kwart voor vijf breekt er brand uit in de keuken van een woning aan de Dr. W. Nijestraat. Kortsluiting in de afzuigkap zou de oorzaak zijn. De aanwezige oppas verricht het eerste blussingswerk en loopt daarbij brandwonden op. Door de rookontwikkeling ontstaan ademhalingsproblemen. Samen met de twee kinderen die aan zijn zorgen zijn toevertrouwd overweegt hij om uit het raam te springen. De brandweer komt maar net op tijd om ze te bevrijden en het blussingswerk over te nemen. De slachtoffers moeten voor controle naar het ziekenhuis. Ze zijn gelukkig ongedeerd. Het duurde 13 minuten voordat de brandweer met de brandweerwagen uit Halfweg arriveerde. De landelijke eis is 8 minuten. Dit gebeuren is aanleiding om de situatie van Spaarndam nog eens goed in ogenschouw te nemen, want de problematiek is al jaren bekend. En dan te weten dat in Spaarndam-West een brandweerwagen klaarstaat die niet wordt gebruikt. Spaarndam-West heeft een brandweerwagen en geen brandweerlieden en Spaarndam-Oost heeft brandweerlieden maar geen brandweerwagen, want die moet eerst uit

- do 8 feb (vervolg) Halfweg komen. Reeds twee jaar wordt op gemeentelijk niveau over een oplossing gesproken. Dat tempo is moordend. Gelukkig vindt er nu een snelle besluitvorming plaats. Al 14 dagen later wordt bekend dat Haarlem de brandweerauto uit Spaarndam-West overdraagt aan Haarlemmerliede en Spaarnwoude. Het korps uit Spaarndam-Oost zorgt voor de bemanning van het voertuig dat in beide dorpsdelen ingezet zal worden. De standplaats van de brandweerwagen wordt Spaarndam-Oost.
- vr 9 feb De woningbouw op de sportvelden komt dichterbij (20 woningwet- en 23 vrije-sectorwoningen). De aanvliegroute naar Schiphol komt wat oostelijker te liggen en daardoor vervallen de bezwaren van geluidsoverlast. In de commissie ruimtelijke ordening vraagt het college van B en W van Haarlemmerliede een aanloopkrediet van een ton beschikbaar te stellen voor de verplaatsing van de sportvelden. Wordt vervolgd.
- wo 14 feb In het H.D. een foto en reportage betreffende Arjen van der Staay, leerling van de achtste groep van de Spaarneschool. Hij is leukemie-patiënt. De stichting Doe een Wens heeft in samenwerking met de regiopolitie Kennemerland een schietinstructie voor hem georganiseerd in Hoofddorp op de beste schietbaan van Nederland. Zo gaat zijn hartewens in vervulling.
- In het NRC Handelsblad verschijnt een overzicht van het huwelijkstoerisme in Nederland (trouwen in een andere gemeente omdat het je daar meer aanspreekt). Haarlemmerliede zou zeer in trek zijn omdat de plechtigheid op rijm wordt voltrokken. Op elk huwelijk uit de eigen gemeente komen er hier zeker 7 van buiten de gemeente en dat spekt de kas.
- wo 21 feb Burgemeester Pop van Haarlem maakt bekend dat het Haarlemse college van B en W kiest voor het opgaan van Haarlem en de buurgemeenten in een nieuw te vormen gemeente Kennemerstad. Als de journalisten van het H.D. hierover navraag doen bij de buurgemeenten blijkt dat zij het plan voor een Groot-Haarlem afwijzen. Heeft Haarlem identiteitsproblemen? Heet het boek van Lennaert Nijgh dat deze week verschijnt niet heel karakteristiek "Haarlem bestaat niet". Laat één ding duidelijk zijn: Spaarndam bestaat wel, tot welke gemeente het ook behoort.
- za 24 feb De gemeente Haarlem wil veel meer gaan doen met het Spaarne en de grachten. Dat staat in de waterrecreatienota. Wij lezen o.a. de zinsnede: "Haarlem wil bovendien graag iets doen met het centrum van Spaarndam, ook het stadscentrum kan zich fantastisch ontwikkelen". Wij zijn erg nieuwsgierig en weten dat wij onze Dorpsraad hebben om de vinger aan de pols te houden.

Overleden zijn:

14 dec	Elisabeth van Beijeren-Leemhuis	Spaarndammerdijk 25	83 jaar
23 dec	Christiaan Johannes Marinus Koppijn	Clara v Spaarnwoudestraat 62	82 jaar
30 dec	Wilhelmus Johannes van Straaten	Floris Balthasarstraat 31	78 jaar
31 jan	Adrianus Johannes Hoenderdos	Ringweg 51	70 jaar
1 feb	Hendrik van Essen	Pol 12	73 jaar
5 feb	Pater Guus Bosse OFM, oud pastor van de parochie St. Adalbertus.	overleden in Weert	69 jaar
12 feb	Franciscus Antonius van Straaten	Huis ter Hagen, Driehuis	89 jaar
17 feb	Jacoba Spigt-Handgraaf	Houtrakpolderstraat 6	88 jaar

De "crash" van een B-17 in de Inlaagpolder (1).

De neergestorte B-17 van Fletcher, 21 of 22 februari 1944.

Een Amerikaanse bommenwerper, een B-17G ("Vliegend Fort") met serienummer D 42-37796, maakte op 21 februari 1944 om 15.20 uur een noodlanding op het land van Cornelis Kroon, in de Inlaagpolder (1). Alle bemanningsleden, Luitenant William ("Bill") Fletcher (eerste piloot), Richard ("Dick") M. Roper (tweede piloot), George A. Browning (navigator), John Seman (flankschutter), Howard D. Venzie, George A. Reid, Pietro J. Giaquinto, Alexander Sosik, Dave V. Robb en L.T. Callahan over-

leefden de "crash" en werden door de Duitsers gevangen genomen. Het toestel van Fletcher behoorde tot het 350e squadron van de 100e "bomb group" (8th U.S. Air Force). Het had als thuisbasis Thorpe Abbots, in Engeland (2). Waarom kwam Fletcher uitgerekend in de omgeving van Spaarndam terecht?

Tijdens de Conferentie van Casablanca (14 - 23 januari 1943) werd besloten om door middel van een geallieerd luchtoffensief de Duitse oorlogsmachine volledig te ontwrichten. Onderzeebootwerven, vliegtuigindustrie, luchtmacht, transportmiddelen en olie-installaties vormden het doel van het offensief. Vanaf juni 1943 werden de Duitse luchtmacht en vliegtuigindustrie echter als voornaamste doel van het offensief gekenmerkt. Om de voor 1944 geplande invasie van West-Europa uit te kunnen voeren was het immers noodzakelijk om de "Luftwaffe" terug te dwingen naar het Duitse luchtruim. De geallieerde luchtmacht diende in het Franse luchtruim de volledige superioriteit te veroveren. Pas wanneer dit was bereikt, kon de landmacht voor de invasie van Frankrijk worden ingezet. Tussen november 1943 en maart 1944 werden vooral Berlijn en omgeving, waar enkele van de belangrijkste producenten van oorlogsmaterieel waren gevestigd, gebombardeerd. Met name in de week van 20 t/m 27 februari 1944, bijgenaamd de "Big Week", werden massale bombardementen op de Duitse vliegtuigindustrie uitgevoerd (3).

In de vroege ochtend van 21 februari 1944 stegen vanaf dertig over East-Anglia verspreid liggende bases honderden bommenwerpers (658 B-17's en 257 B-24's) op. Ze werden beschermd door 17 groepen jachtvliegtuigen (P-51 Mustangs en P-47 Thunderbolts). Er werden in totaal ± 8000 bemanningsleden en 4000 ton aan explosieven ingezet. In het "Narrative of Operations" wordt het doel van de missie duidelijk omschreven. Na een "concerted penetration through Holland" te hebben volbracht moest de geallieerde luchtvloot "important installations of the German Air Force", waaronder de Messerschmitt-vliegtuigfabrieken in Braunschweig en enkele vliegvelden en bases van de Luftwaffe nabij Diepholz en Achmer, bombarderen. Deze doelen waren ook al op 20 februari gebombardeerd.

Boven Duitsland aangekomen splitste de formatie zich in drie divisies. Elke divisie had een specifiek doel toegewezen gekregen. Het was duidelijk dat het moeilijk zou worden om de doelen te treffen. Duitsland was gehuld in een bijna ondoordringbaar wolkendek. Er was vrijwel overal sprake van "10/10 cloud". Ten gevolge van het voor bombardementsvluchten ongeschikte weer ontstond er een chaotische toestand. Toestellen van verschillende divisies

zweerven lukraak in het rond, op zoek naar een doel dat toevallig wél enigszins zichtbaar was. Bepaalde divisies bombardeerden een doel dat oorspronkelijk aan een andere divisie was toebedeeld. Desondanks slaagde men er in om enkele doelen te raken. Foto's van de aanvallen op Diepholz en Achmer toonden aan dat verschillende gebouwen en startbanen zwaar waren beschadigd (4).

Het weer was niet het enige probleem waar de Amerikanen mee te kampen hadden. Bijna honderd toestellen konden, o.a. vanwege mechanische problemen, hun taak niet of slechts gedeeltelijk verrichten. Fletchers B-17 vertoonde al mankementen voordat het doel, de vliegtuigfabrieken bij Braunschweig, was bereikt. Zijn toestel was dan ook een "stand-by kist", een vervanger voor de "Fletchers Castoria". Fletcher en zijn bemanning waren met de "Castoria" maar liefst 19 missies ongeschonden doorgekomen. Na het voltooien van die missies beschikten ze over genoeg "combat" - vliegreuren om weekend - verlof op te mogen nemen. Tijdens hun verlof werd de "Fletchers Castoria" uitgeleend aan een andere bemanning, die op het punt stond om naar Duitsland te vliegen. Toen Fletcher terugkwam van verlof bleek dat de "Castoria" gedurende de missie door de staart was geschoten.

Fletcher kreeg een vervangend toestel, dat werd geteisterd door mechanische problemen. Ten gevolge van problemen met de motoren hadden de vroegere "crews" van het toestel al twee keer, nog boven de Noordzee vliegend, moeten besluiten om voortijdig naar Engeland terug te keren. Het behoeft ons derhalve niet te verbazen dat Fletcher rond kwart voor twee noodgedwongen de formatie verliet omdat "nummer één motor...heet, droog en vast" liep. Fletcher zette vervolgens de andere drie motoren "op veel hoger toeren", zodat hij de formatie toch nog tot boven Braunschweig kon volgen en al zijn bommen kon lossen.

Braunschweig werd om zes minuten over twee van een hoogte van 21,000 tot 24,500 feet door 81 B-17's gebombardeerd. Boven de vliegtuigfabrieken was echter sprake van "5/10 cloud". Het zicht was allesbehalve goed. De bombardementen werden dan ook uitgevoerd met behulp van radar, waar twee van de 81 toestellen mee waren uitgerust. Ten gevolge van het slechte zicht kwamen de meeste bommen ver buiten de stad terecht. Niet wetende dat de vliegtuigfabrieken nauwelijks waren geraakt, keerde de luchtvloot terug naar Engeland (5).

Robert Dijk

noten:

- (1) J. van der Maas, A. Neeven, Zonder Waarschuwing. Feiten en Achtergronden over de luchtaanvallen op Haarlem 1940-1945, Haarlem 1995, 135. Splasher Six, The 100th Bomb Group of World War II, vol 24, winter 1993.no.4.,11.
- (2) P. van Loon, In Vogelvlucht, De laatste vluchtige momenten van Fletchers vliegend fort, 1994, 5. Eight Air Force Narrative of operations, 228th operation-21 february 1944.
- (3) W. Churchill, The Second World War, vol.V., London 1952, 456-462. D. Eisenhower, Crusade in Europe, London 1948, 53-54,57.
- (4) Narrative of operations.
- (5) Van Loon, 5. Narrative of operations.

Oproep

Dankzij de inspanningen van P. van Loon en D. Breedijk beschikt de Historische Werkgroep inmiddels over een omvangrijk dossier, de B-17 van William Fletcher betreffend. Het is dan ook mogelijk om in de volgende Dorpsorgaan te beschrijven hoe de vlucht van Fletcher vanaf Duitsland in de richting van Spaarndam is verlopen. We beschikken echter nauwelijks over gegevens aangaande de gebeurtenissen, die zich direct na afloop van de crash hebben voorgedaan. Derhalve wordt iedereen die zich nog iets weet te herinneren over de "crash" van Fletchers' B-17, de vlucht van de bemanning na de "crash" en de periode 21 - 23 februari 1944 hierbij vriendelijk verzocht om deze herinneringen (liefst schriftelijk) door te geven aan: R. Dijk, Westhoff 62, 2064 WE Spaarndam (tel.nr: 023- 5380540). Indien deze oproep voldoende reacties oplevert, wordt daar in een derde artikel dieper op ingegaan.

Negende Jaarverslag van de Historische Werkgroep Spaarndam 1995

Gedurende het jaar 1995 werd de tentoonstelling "Spaarndam 710 – Haarlem 750" langzaamerhand vorm gegeven. De relatie tussen Spaarndam en Haarlem stond hierbij centraal. Verschillende leden van de werkgroep werkten in totaal 16 onderwerpen uit. De eind-coördinatie was in handen van R. Dijk en S. Jellema. Er kwamen 50 nieuwe panelen tot stand. De volgende onderwerpen werden aan de bestaande reeks panelen toegevoegd:

1. Het stadsrecht van Haarlem (R.Dijk)
2. De Tol aan het Spaarne (G.van den Beldt)
3. Het Spaarne en de afwatering van Rijnland (G.van den Beldt)
4. Het Spaarne als bron van vermaak (G.van den Beldt)
5. Scheepsbouw langs het Spaarne (G.van den Beldt)
6. De Beurtvaart (A.de Rooij)
7. De Kerk: Parochie en Gemeente (G.van den Beldt)
8. Het Beleg van Haarlem (R.Dijk)
9. De Stelling van Krayenhoff (G.van den Beldt)
10. De Annexatie van 1927 (R.Dijk)
11. Post, Telegraaf en Telefoon (A.de Rooij)
12. Waterleiding, Gas en Elektriciteit (S.Jellema)
13. Wegverkeer Haarlem – Spaarndam (J.Berk)
14. De Crash van een B-17 (R.Dijk)
15. Binnenlandse Strijdkrachten Gewest 12 (A.Hartendorp)
16. Vuilstort van Haarlem (G.van den Beldt)

De tentoonstelling was van 21 t/m 29 oktober in het Dorpshuis te zien. Er werden ruim 700 bezoekers geteld. We kunnen derhalve concluderen dat de tentoonstelling succesvol is verlopen.

Het historisch onderzoek dat de leden van de werkgroep in 1995 hebben verricht stond voor een groot deel in direct verband met de tentoonstelling. R. Dijk onderzocht de geschiedenis van Spaarndam ten tijde van het Beleg van Haarlem (1572–1573). Tijdens het archiefonderzoek kwamen veel losse gegevens over de periode 1573–1584 tevoorschijn. Deze periode wordt verder onderzocht. Ook het onderzoek naar de in februari 1944 in de Inlaagpolder neergestorte B-17 vordert gestaag. S. Jellema was actief als fotograaf. Hij maakte in 1995 enkele honderden foto's voor de werkgroep. A. Hartendorp onderzocht de rol van de Binnenlandse Strijdkrachten in Spaarndam en omgeving. Op de tentoonstelling waren drie panelen over dit onderwerp te zien. Het onderzoek wordt vervolgd. F. Cleeren hield zich bezig met het onderwijs in Spaarndam en Haarlem. Enkele panelen over dit onderwerp zullen nog aan de tentoonstelling worden toegevoegd. Ze zijn, evenals alle andere panelen, van 11 t/m 29 maart in de refter van het stadhuis van Haarlem te zien.

Tijdens de tentoonstelling bleek dat de fotoalbums van de werkgroep bijzonder populair waren. In november werd daarom een begin gemaakt met een hernieuwde inventarisatie van de fotoverzameling. F. Cleeren heeft een album over het Spaarndams Gemengd Koor gemaakt. Er zijn nog meer albums in voorbereiding. Na de inventarisatie zullen alle foto's worden ingevoerd in de computer. Tevens werd een begin gemaakt met een door de gehele werkgroep uit te voeren onderzoek naar Spaarndam in de 19e eeuw, dat uiteindelijk zou kunnen resulteren in een boek.

Het archief van de werkgroep groeide in 1995 aanzienlijk. Er werden daarom zowel een derde archiefkast als een derde archief-kist aangeschaft. De in 1995 toegenomen werkzaamheden maakten de aanschaf van een nieuwe computer en printer noodzakelijk. Deze aanzienlijke uitbreiding werd mogelijk gemaakt door giften van de Rabobank Spaarndam en het Schipholfonds. Gerard Berk was zo vriendelijk om opnieuw een kist in elkaar te zetten.

In 1995 werd de Historische Werkgroep gevormd door de volgende leden: G. van den Beldt, J. Berk, R. Dijk, F. Cleeren, A. Hartendorp, S. Jellema, H. Prent, A. de Rooij, R. v.d. Sluis, P. Stapel en A. de Vries. Indirect namen deel: H. Koelman, H. Meekel en W. van Warmerdam. A.de Vries heeft in december 1995 afscheid genomen van de werkgroep. H. Prent woonde in januari en februari 1995 de vergaderingen bij.

Robert Dijk

Ooit gehoord van Ageeth de Kuijer ?

Ze woont in Spaarndam, in zo'n Westhoff-huisje waar buitenlandse architecten graag naar kwamen kijken (maar niet in gingen wonen). Elf jaar lang (11 jaar!) zit ze in de redactie van het Dorpsorgaan.

Wie terugbladert in die 11 jaargangen komt haar steeds weer tegen.

"In gesprek met" tientallen dorpsgenoten is ze geweest, vaak samen met Jan Berk, soms samen met Herman Radema, vaak ook alleen. Ze heeft een intense belangstelling voor mensen: voor wat ze doen, maar vooral voor wie ze zijn. "De mens achter de gebeurtenissen" – daar is ze steeds naar op zoek. Ageeth is gauw enthousiast over mensen – en dus soms ook bitter als ze in haar ogen teleurstellen.

Van allerlei gebeurtenissen heeft ze verslagen geschreven voor het Dorpsorgaan. Ook weer: meelevend, enthousiast, gegrepen. Ageeth is nooit een onbewogen toeschouwer, zij is altijd heel persoonlijk aanwezig in haar stukjes.

Ageeth laat het trouwens niet bij praten en schrijven alleen; nóg sterker is ze in het dóen.

Overal waar iets moet gebeuren, doe je nooit vergeefs een beroep op Ageeth. Ze kent iedereen, iedereen kent haar. Geen wonder dat ze nooit zonder kopij zat.

Al voordat ze in het Dorpsorgaan ging schrijven, schreef Ageeth stukjes voor Libelle. Haar dochter Laura hebben we 11 jaar lang zien opgroeien in onze Dorpskrant, in verhalen en gedichten. Als je terugkijkt in die jaargangen zie je een relaas van een bijzondere moeder-dochter-verhouding.

We hebben nog meer van Ageeth gezien: Ageeth kan goed boos zijn en goed lastig: als ze iets niet eerlijk vindt, niet rechtvaardig, niet oprecht. Niet goed voor het dorp, niet goed voor de buurt, niet goed voor de school. Dan ben je niet zomaar van haar af. Ook dan zal ze praten, schrijven én doen.

En nu heeft ze zóóveel geschreven, dat ze er eindelijk eens mee wil stoppen. Ageeth heeft een drukke baan (als management-assistente bij de Stichting Jeugdhulp Kennemerland), waar ze erg van geniet en waar ze ook het personeelsblad redigeert. Ze heeft nog steeds veel belangstelling voor alle gebeuren op het dorp, maar óók (en steeds meer) voor wat er gebeurt buiten het dorp.

U ziet: over Ageeth kun je een "In gesprek met Ageeth" schrijven, zonder dat ze het zelf hoeft te vertellen.

In de redactie was ze net zoals daarbuiten: moet er iets gebeuren? Ageeth doet het wel. Heeft niemand ideeën?, Ageeth heeft er wel drie. Alleen boos en lastig was ze in de redactie zelden. Bedankt Ageeth voor wat je allemaal voor onze krant en voor het dorp hebt gedaan. We zullen je oprecht missen: als redactielid en als mens. Vooral als mens. Want stukjes schrijven .. ach, dat zal je toch wel niet helemaal kunnen laten.

de redactie

Uit het schrift van Teeuwis Amelink

Jarenlang heeft onze dorpsgenoot Teeuwis Amelink een schrift bijgehouden, waarin hij spreuken, zegswijzen en versjes noteerde. Het werd een bonte verzameling, met bekende maar vaak ook heel onbekende teksten.

Wij zullen uit dit schrift een bloemlezing gaan publiceren. Elk nummer wat, soms een aantal bij elkaar, soms verspreid door het nummer heen.

Deze keer de eerste spreuken.

Dokter C. Weijerman
25 jaar huisarts in Spaarndam

Verandering

Eén van de mensen die zich beslist niet anoniem door het dorp kan begeven is de huisarts. In ons geval is dat dokter Weijerman. Het is de afgelopen twee jaar een beetje onrustig rond hem geweest: een echtscheiding, een nieuwe vrouw, en verandering van praktijkruimte. Bij ieder ander had zo'n scheiding niet zoveel gespreksstof in het dorp gebracht. Als dit je dan ook overkomt, dan besef je eens te meer dat de bekendheid die je hebt je privéleven behoorlijk kan aantasten. Inmiddels is het weer wat rustiger rond zijn persoon en komen de patiënten gewoon naar de praktijk die nu in het Dorpshuis gevestigd is. Zijn vrouw Gerda staat hem daar terzijde.

Plezier in zijn vak

25 Jaar huisarts is uiteraard voor het Dorpsorgaan een reden om even een praatje te gaan maken. De persoon in kwestie krijgt van ons het interview altijd vooraf ter inzage, dit in tegenstelling tot wat de krant doet.

Als Weijerman het artikel van het Haarlems Dagblad van 2 maart j.l. vooraf had ingezien, dan had het toch een ander karakter gekregen, want het betreffende artikel heeft een wat negatieve smaak en dat was zeker niet de bedoeling van Weijerman. De patiënten kunnen gewoon naar hem toekomen met hun klachten en/of problemen en wat het consultatiebureau betreft: als arts is hij hieraan verbonden, het hoort bij zijn takenpakket en gelukkig zijn de meeste kinderen gezond. Bij het signaleren van opvoedkundige problemen schakelt hij de zuster in; dat behoort bij háár takenpakket. Nog steeds oefent hij zijn praktijk met veel plezier uit, dat wil hij in ieder geval even kwijt!

Regeringsarts in Zuid-Afrika

In 1971 kwam Weijerman – geboren in Utrecht, getogen in Den Haag – als jonge huisarts ons dorp binnen en vestigde zich in de dokterswoning aan de Pol 1. Vóór die tijd had hij een aantal jaren o.a. als regeringsarts gewerkt in Bohoptswana – Zuid-Afrika. Daar woonde hij met zijn toenmalige vrouw Maya, hun in Nederland geboren dochter Femke en de twee dochters die in Afrika werden geboren, Mariska en Jitske. Maya zou het moederschap met de rol van doktersvrouw/assistente combineren: ze hield dat 23 jaar vol. Toen Weijerman zich in Spaarndam vestigde was er sprake van ruim 2000 patiënten. Spaarndam was toen net door de vergrijzingsperiode heen. Nu, zo'n vijftieng jaar later, telt de praktijk circa 2500 mensen. Er is met name in Spaarndam-Oost veel gebouwd. Veel jonge gezinnen, veel kinderen ook. Heel wat jaren heeft Weijerman ook bevallingen gedaan, bij benadering zo'n 500. In samenwerking met enkele anderen richtte hij in 1976 het Dienstencentrum op. Een jaar later werd er op de KRO-TV een programma uitgezonden over het bejaardenwerk in Spaarndam, getiteld "Wat heet oud?". Weijerman zette in dat programma uiteen hoe men in ons dorp met de 'ouderen' omgaat.

Thuisarts

In tegenstelling tot veel andere huisartsen is Weijerman in de loop der jaren toch een echte 'thuisarts' te noemen. Waarschijnlijk legt hij meer huisbezoeken af dan zijn doorsnee-collega's. Ook is hij altijd bereid psychische ondersteuning te geven en een luisterend oor te bieden. En wanneer er een patiënt in het ziekenhuis ligt, zal Weijerman altijd betrokkenheid tonen. Regelmatig zien we hem door het dorp rijden in zijn rode Fiat, even de hand omhoog als teken van groet. En zit je tegenover hem dan gebeurt het vaak dat je hem moet vragen te herhalen wat hij zegt, want behalve een man van weinig woorden is hij ook een man van zachte toon.

Weijerman is dit jaar 25 jaar huisarts. Wij feliciteren hem met dit feit en hopen dat hij nog veel mensen terzijde kan staan bij hun lichamelijk en/of psychisch welbevinden.

Ageeth de Kuijer

Geen gesprekken meer ?

In 1985 kreeg ik bezoek van Hanneke Luijtze die me namens de redactie van het Dorpsorgaan kwam vragen plaats te nemen binnen die redactie. Ik hoefde niet lang na te denken, het leek me een uitdaging! Vanaf die tijd schreef ik allerhande artikelen; over de plek waar ik woonde – het Pol-dertje –, over mijn dochter Laura, over de vele verenigingen binnen ons dorp en over zoveel meer. Ook verschenen er vanaf die tijd de 'In gesprekken met'. Aanvankelijk deed ik die samen met Hanneke Luijtze, later met Jan Berk en de laatste jaren vijf keer met Herman Radema. Veel gesprekken ook voerde ik alleen en wanneer ik een kandidaat benaderde werd ik eigenlijk nooit teleurgesteld. Zoveel Spaarndammers zetten gastvrij hun deur open en vertelden hun herinneringen, soms zeer gedetailleerd en altijd weer boeiend.

Ook al ben ik geen geboren en getogen Spaarndamse, door mijn betrokkenheid bij het Dorpsorgaan voel ik me zo langzamerhand wel degelijk behoren tot het dorp waar ik nu alweer zo'n 21 jaar woon. En dat voelt goed! Intussen zijn we 11 jaar verder. Mijn dochter zit inmiddels in de brugklas van het Mendel, mijn functie als management-assistente bij de Stichting Jeugdhulp Kennemerland vergt steeds meer tijd en het personeelsblad van diezelfde stichting heeft ervaren mensen nodig – ervaring die ik heb opgedaan bij het Dorpsorgaan van Spaarndam! –.

Kortom: ik heb dus het besluit genomen een streep te zetten onder het redactiewerk van het blad waar ik zoveel uren voor op pad ben geweest, zoveel uren ook voor achter de computer heb gezeten. En ach, laten we wel wezen, elf jaar is toch een mooie tijd? In die elf jaar zijn er overigens weinig wijzigingen binnen de redactie geweest. Hanneke Luijtze is enkele jaren geleden gestopt en Jan Berk gaf zijn Dorpsraadplek over aan Marga Duinker. Gerrit van den Beldt, Herman Radema en Willem van Warmerdam zijn dus al heel wat jaren redactielid! Behalve de al eerder genoemde redenen is er nog één om te stoppen met mijn redactiewerk. Ik wil me wat meer gaan bezig houden met mijn grote passie, muziek/zingen. Sinds een half jaar zit ik op het Projectenkoor dat repeteert in de Adalbertuskerk. Zingen bij dat koor heeft me doen beseffen dat ik daar verder mee wil. Het zingen van de Misa Criolla, de Lukas Passion, stukken uit The Phantom: ik ben van mening dat je daar techniek voor nodig hebt, althans meer dan ik heb. Dus ben ik inmiddels begonnen met een cursus zangtechniek/koorscholing. Zonder muziek, zonder zingen kan ik niet: het is intenser leven, het maakt gelukkiger.

In dit nummer waaraan ik mijn laatste bijdrage lever, wil ik graag al die Spaarndammers waarmee ik gesprekken voerde, van harte bedanken voor hun gastvrijheid, voor de prima uren die ik bij hen doorbracht. Ik vond het een heel bijzondere ervaring, telkens weer. Ik hoop dat er iemand zal zijn die mijn plek binnen de redactie zal innemen, want de 'In gesprekken met' moeten toch zeker gecontinueerd worden. Er zijn en blijven altijd Spaarndammers waar een goed gesprek mee te voeren is!

Rest mij nog u te bedanken voor het vertrouwen dat u in mij heeft gesteld. Ik wens u alle goeds!

Ageeth de Kuijer

Het reilen en zeilen van en op IJsbaan NOVA ZEMBLA

Op de voorpagina van het Haarlems Dagblad van 6 december 1995, stond een schitterende kleurenfoto van de IJsbaan met het onderschrift: "Schaatsers kijken het ijs dik". Deze wens van vele ijsliefhebbers heeft niet kunnen voorkomen dat de wind ons danig parten speelde bij de vorming van een mooie ijsvloer. Een zeer straffe NO wind had vrij spel op de ijsbaan en zorgde lange tijd voor windwakken, met name rondom de bunkers. Koning Winter liet zich echter niet kisten en zorgde ervoor dat reeds op 9 december de ijsbaan haar poorten kon openen. In de meer recente geschiedenis van de ijsclub was dit een uniek vroeg tijdstip. Aan het besluit de baan te openen ging echter nog wel een hele discussie vooraf in de trant van zullen we wel of zullen we niet en zo ja, wanneer. Uiteindelijk werd op vrijdagavond 8 december door de ijsmeesters Emiel Verharen en Marco Zeulevoet het licht op groen gezet, op voorwaarde dat de westelijke helft van de baan zou worden afgezet, omdat het ijs daar nog niet betrouwbaar was vanwege de windwakken. Met een aantal vrijwilligers is zaterdagmiddag de baan afgezet, zijn de banken op de dijk geplaatst, de verlichting opgehangen, de muziekinstallatie geplaatst, inkopen voor de koek en zopie gedaan, enz., enz. De eerste ijsperiode, welke liep tot en met 13 december, kenmerkte zich door mistig weer. Het was nauwelijks mogelijk om vanaf de dijk te constateren of de koek en zopie wel open was. Voor vele mensen was dit weertype kennelijk toch te onaangenaam om lekker te gaan schaatsen. Want hoewel het ijs, op het opengestelde gedeelte, vrij goed was, viel de belangstelling enigszins tegen. Zoals reeds gezegd was het op 13 december uit met de pret vanwege invallende dooi. Echter, op zondag 17 december was het alweer raak. Helaas maar voor 1 dag, maar dat was dan ook een mooie schaatsdag. Daarna weer invallende dooi.

De winter kon echter niet stuk, want op 29 december konden we alweer het ijs op. Nu was de volledige baan betrouwbaar en konden er dus rondjes van ± 700 meter geschaatst worden. Voor de leden de primeur van de nieuwe ledenkaarten in plastic hoesjes, die nog net voor deze ijsperiode bij hun bezorgd konden worden. Het insteken van de ledenkaart in het hoesje heeft in menig huiskamer voor de nodige handarbeid en krachttermen gezorgd, maar het resultaat mocht er zijn. Een stralende penningmeester Peter van der Peet, zag zijn geesteskind gerealiseerd. Op Oudjaarsdag was, naar later bleek, gelukkig al besloten dat de baan 's avonds en op Nieuwjaarsdag niet open zou zijn. Een laag ijzel van ongeveer één cm. dikte maakte rond Oud en Nieuw de wegen volkomen onbegaanbaar en het Bestuur van de IJclub hield er al rekening mee dat dit het einde van de tweede ijsperiode zou zijn. Niets was echter minder waar, want de hele week konden we nog genieten van natuurijs. Op zaterdag 6 januari werd gestart met het schoolschaatsen. Ook dit jaar hadden zich weer 135 kinderen opgegeven om onder leiding van ca. 20 begeleiders op 10 zaterdag-ochtenden het schaatsen te leren of de techniek te verfijnen. Het is altijd plezierig wanneer dit op de eigen ijsbaan kan plaatsvinden. Met name de eerste les, waarbij het voor de kinderen die voor het eerste jaar deelnemen, toch altijd wat wennen is, is het prettig als je niet specifiek gebonden bent aan een tijdstip waarop de les moet eindigen, zoals op de kunstijsbaan. De eerste les zal door de kinderen en de begeleiders niet snel vergeten worden, want het was bijna onmenselijk koud met een snijdende oostenwind. De door Ome Jan Wilderom verzorgde warme chocolademelk na afloop, vond dan ook gretig aftrek.

's Middags werden de Gewestelijke kampioenschappen Korte Baan voor meisjes Junioren B en C georganiseerd. Met een deelnemersveld van 8 rijdsters was de belangstelling ietwat teleurstellend. Dit ondanks tijdige mededeling in de krant en vermelding op de Kabelkrant. Ook hier zal ongetwijfeld de temperatuur een belemmerende factor zijn geweest. Voor zondag 7 januari stonden de open Clubkampioenschappen Korte Baan op het programma, doch vanwege invallende dooi konden deze helaas geen doorgang vinden. Helaas, met name voor de leden van de wedstrijdcommissie die veel voorbereidend werk hadden verricht en de computer en de tijdwaarneming geheel op orde hadden. De ingevallen dooi leek een definitief einde te maken aan de winter, want de toch behoorlijk dikke ijsvloer verdween volledig. Aan een kant was dit niet zo erg, want op zondag 14 januari stond de NOVA ZEMBLA winterloop gepland. Deze loop startte dit jaar voor het eerst vanaf de eigen ijsbaan bij de koek en zopie. Theo van Lieshout had ervoor gezorgd dat er een 5 en 10 km. parcours was uitgezet in voorheen de Spaarndammerpolder. Deelname stond open voor dames en heren van jong tot oud. Hoewel ook dit evenement vroegtijdig was aangekondigd, het werkelijk schitterend weer was met een heerlijk zonnetje, was ook hier de deelname minder dan voorgaande jaren. Wie beslist niet minder was dan voorgaande jaren was Koning Winter. Voor de derde maal stelde de vorst ons in de gelegenheid om onze ijsbaan te openen en wel van 27 januari tot maar liefst 10 februari. De kinderen van de beide Spaarndamse basisscholen hadden weer de traditionele wedstrijden op vrijdag 2 februari. De dames en heren leerkrachten hadden hun huiswerk goed gedaan en derhalve verliepen de wedstrijden gesmeerd.

Op zaterdag 3 februari werden de open Clubkampioenschappen Korte Baan verreden. De uitslagen van de diverse evenementen beloven wij u te geven in ons clubblad dat eind april/begin mei verschijnt.
Op 6 februari hadden we priksleewedstrijden op de enige echte originele NOVA ZEMBLA priksleeën. (Vele verenigingen zijn jaloers op onze sleetjes)

Tenslotte, als klap op de vuurpijl, op woensdag 7 februari de paarden op het ijs voor arresleewedstrijden.
Circa 400 belangstellenden kwamen naar de ijsbaan om dit evenement bij te wonen. Dit ondanks de ook op deze avond aanwezige snijdend koude wind. De volgende dag een mooie foto en een leuk stukje in het Haarlems Dagblad over dit evenement, met in de hoofdrol animator en organisator Ome Jan (wat denk je ervan) Wilderom, die ook al op dinsdag te beluisteren was geweest op Radio Noord-Holland.
De laatste activiteiten op de ijsbaan waren het diplomaschaatsen voor de schoolschaatsdeelnemers op 10 februari.
De ijsbaanbeheerder/wonderkind Marco Zeulevoet had met het ijsbaantractortje gezorgd voor een schitterende van sneeuw ontdane ijsbaan, waarop de kinderen met veel overgave deelnamen aan de slalom en aan de start- en remproef.
Na weer met alle kinderen een kop warme chocolademelk te hebben gedronken moesten we om ± 11 uur besluiten om, vanwege de oplopende temperaturen, de baan te sluiten.
In deze winter, met zijn drie ijsperiodes, hebben zich weer een groot aantal personen opgegeven als lid van de ijsclub, waarvan velen uit Spaarndam. Kennelijk waren dus toch nog niet alle Spaarndammers lid van onze vereniging!
Namens het Bestuur van de IJclub worden alle vrijwillig(st)ers, die het mogelijk gemaakt hebben om deze winter tot een succes te maken, oprecht bedankt voor hun inzet.

Peter van der Peet.

Zwemvereniging "De Do'daars"

Wist u, dat er in ons dorp al 35 jaar een zwemclub bestaat? Deze vereniging is opgericht op 1 maart 1961. De reden dat "De Do'daars" is opgericht was en is nog steeds kinderen van ons waterrijke dorp te leren zwemmen. Als ze hun A- en B-diploma hebben behaald, kunnen ze doorgaan voor brevetten van de K.N.B.R.D.

De kinderen zwemmen één keer in de week, op donderdag van half zes tot half zeven, in het Boerhaavebad in Haarlem. Het vervoer gaat met een bus van de NZH. De bus vertrekt om 16.40 uur vanaf het Visserseinde en om 16.50 uur van de Ringweg. Er wordt les gegeven door ervaren instructeurs, die dit doen omdat ze het leuk vinden!
Kinderen vanaf 4½ jaar kunnen lid worden. We hebben nog plaats voor enkele kinderen in de beginnersgroep. Ook kinderen die al een of twee diploma's hebben zijn van harte welkom, zij worden opgeleid voor de reddingsbrevetten.

De kosten zijn f 35,00 per maand, gebaseerd op 12 maanden, inclusief vervoer. Het inschrijfgeld bedraagt f 5,00.

Wanneer u geïnteresseerd bent, neem dan contact op met:
R. van Attekum, telefoon 537 70 97.

Ondernemersvereniging "Spaarndam"

De Ondernemersvereniging Spaarndam groeit. Steeds meer ondernemers sluiten zich bij deze vereniging aan en willen met z'n allen garant staan voor leuke activiteiten voor ons dorp en de omgeving.

Eén van de activiteiten is de inmiddels bekende Paasactie. Op paaszaterdag 6 april kunnen er tussen 10 uur en 12 uur weer de kleurplaten worden ingeleverd. Uiteraard bij de Paashaas die op bezoek zal zijn in de Rabobank Spaarndam.

Ieder kind krijgt een verrassing en voor de mooiste kleurplaten zijn er weer prachtige prijzen. We hopen weer veel kinderen bij de paashaas te ontmoeten!

Speeltuinvereniging "Nieuw Leven"

Boezemkade 1, Spaarndam

Meisjesclub

Elke dinsdagavond van 7 tot kwart over 8 is er een meisjesclub in het speeltuin gebouw van Nieuw Leven. De leeftijd is van 8 t/m 14 jaar. Elke week maken ze leuke dingen, o.a. sieraden, fotolijstjes, wandkleden of iets wat de meisjes op dat moment leuk vinden. Voor de kosten hoeft je het niet te laten, want dat is f 1,25 inclusief een kopje thee per week. We kunnen nog wel wat meisjes gebruiken op de club. De club wordt geleid door Tonnie Mansier. Voor inlichtingen telefoon 538 38 99.

Wandeldagen

In het weekeinde van 18 en 19 mei organiseert de speeltuinvereniging Nieuw Leven weer hun wandeldagen.

De afstanden die gelopen kunnen worden zijn: **5, 10, 15, 20, 30, en 40 kilometer.**

De tochten lopen door het recreatiegebied Spaarnwoude, waar het heerlijk wandelen is. De korte afstanden zijn ideaal voor het hele gezin. Er is veel te zien onderweg. Degenen die willen oefenen voor de Nijmeegse vierdaagse kunnen de langere afstanden lopen. Komop Spaarndammers, verken Uw eigen mooie omgeving.

Levenslessen

uit het schrift van Teeuwis Amelink

- *Als de os eenmaal is gevelde, zijn de slagers talrijk*
- *Late haver komt ook op*
- *Haast je als je tijd hebt
dan heb je tijd als je haast hebt*
- *Hengelen is nog iets anders dan vissen*
- *Je wordt oud als ze zeggen dat je er jong uit ziet*
- *Men moet hooien als de zon schijnt*
- *Een gestadige jager vangt 't meeste wild*

Pavarotti in Spaarndam

Willem van de Griend finalist Haarlems Muziekfestival! De kranten stonden er vol van.

Hoe begon het allemaal.

Enige maanden geleden, las Willem van de Griend een oproep in het Haarlems Dagblad waarin kandidaten werden gezocht voor het 5^e Haarlems Muziek Festival.

Willem dook de kast in om zijn stoute schoenen te zoeken, vond ze, en trok ze aan waarna hij zich vol goede moed ging aanmelden.

Om zo'n finaleplaats te halen moest er natuurlijk wel wat gebeuren.

Allereerst zijn er diverse voorrondes die afgewikkeld moesten worden. Maar dat bleek voor hem een fluitje van een cent te zijn. Ik had de eer om aanwezig te mogen zijn bij de halve finale. Als enige van de 12 deelnemers kreeg Willem toen al een staande ovatie.

Willem dus in de finale.

Hij moest echter nog 4 weken wachten voordat de finale plaats zou vinden. Weken van spanning en zenuwen.

Eindelijk was het dan zover. 2 Maart 1996. Het zou een belangrijke dag worden in het leven van Willem van de Griend.

Met de tip van de voorzitter van de jury in de halve finale in zijn oren geknoopt om wat aan zijn outfit te doen, stond Willem dus 2 maart in de goed gevulde Stadsschouwburg. Om een poging te doen met zijn vertolking van het prachtige in 1921 gecomponeerde Napolitaanse lied "**Torna a Surriento**" een gooi te doen naar een van de fel begeerde finale-plaatsen.

Dat het geen eenvoudige opgave zou zijn, kwam al gauw naar voren uit het commentaar van de jury bij de 17 andere kandidaten, waaruit je op kon maken dat de dames en heren juryleden duidelijk verguld bleken te zijn met de talenten van het deelnemersveld.

Het was bij voorbaat al voorspelbaar dat de keuze voor de eerste 3 niet bepaald een gemakkelijke keuze zou zijn.

Als 15^e kandidaat kwam Willem aan de beurt. Alles, maar dan ook alles wat hij aan volume had gooide hij in de strijd. Zijn optreden was zo geweldig dat er tot 3 keer aan toe een daverend applaus uit de zaal kwam wat de gehele avond nog niet was gebeurd. Wederom was er voor Willem een staande ovatie waarbij verschillende bossen bloemen het podium op werden gegooit. Voor de aanwezige Spaarndammers stond het al vast, dit kon niet meer stuk.

Om ± 12.00 uur kwam eindelijk het verlossende woord van de jury. Eerst werd de publieksprijs uitgereikt. In de zaal waren 100 formulieren uitgedeeld waarop het publiek zijn of haar favoriete zanger, zangeres of groep in kon vullen. Misschien had Willem het geluk een beetje aan zijn kant dat er veel Spaarndammers een formulier hadden bemachtigd, maar de publieksprijs ging in ieder geval al mee naar Spaarndam. Nadat hij met knikkende knieën, in aangepaste uit 1921 daterende kleding, op de uitslag stond te wachten en het verlossende Willem van de Griend werd opgenoemd, ging Willem geheel uit zijn bol.

Dit had hij nooit verwacht. Maar dat was nog niet alles, de jury, die niet van de uitslag van de publieksprijs op de hoogte was, kende Willem de 2^e prijs toe. Een grote eer voor de vutter die om hem heen allemaal jong en mooi talent zag staan. En, vertelde hij mij later, dat dan zo'n oude bok de 2^e prijs wint dat is toch fantastisch. Aan mijn laatste vraag waar hij de inspiratie vandaan had gehaald, antwoordde Willem: "Van mijn hond, die heeft mij heel goed geholpen. Als ik hem uitliet, en al wandelend aan het repeteren was en ik zong een valse noot, dan ging mijn hond staan janken. Aan hem dank ik mede mijn succes."

Dat is nou typisch Willem, de Pavarotti uit Spaarndam.

Henk Goebert

Spaarndammers bedankt!

Zaterdagavond 2 maart 1995 stond ik met knikkende knieën op het podium van de stadsschouwburg van Haarlem in de finale van het "Muziekfestival Haarlem". De zaal was voor een groot deel bezet door Spaarndam-supporters: leden van het Spaarndams Gemengd Koor en andere vrienden en bekenden uit Spaarndam. En natuurlijk Marijke en de kinderen. Dat was goed te merken.

Al bij de eerste noten begonnen ze te juichen en te klappen en dat gaf mij zoveel kracht en inspiratie dat ik alles van me af gooide en dacht: "Die mensen mag ik niet teleurstellen".

Het resultaat was dat ze zowat de zaal afbraken; ook weer die Spaarndammers. En de rest deed gewoon mee.

Bij de prijsuitreiking kreeg ik de publieksprijs toegekend. Dat heb ik aan jullie te danken beste mensen! Op zulke momenten ben je er trots op Spaarndammer te zijn en lid te zijn van dat prachtige en warme "Spaarndams Gemengd Koor".

Willem van de Griend

Weersverwachtingen

uit het schrift van Teeuwis Amelink

- *Hoe losser wind hoe vaster weer*
- *Een avondspin brengt regen in*
- *Meeuwen op 't land, storm achter de hand*
- *Grote wind, kleine regen*
- *Als de lucht gekleurd is gelijk een geschubde vis krijg je regen binnen drie dagen dat is gewis*
- *Damp op regen is weer regen*

Een weekje bewondering

Vol vraagtekens met Stefan aan mijn zijde, hopende nu het goede adres te bezitten, stappen we in de bus. Twee uur en drie busjes later nog immer ergens in Jakarta. Een rustig plekje met meer groen dan huizen – al is dit schijn –, een verhard weggetje, hier moet het zijn. En inderdaad, niet veel verder ontdekken we Pondok (hut of schuur vertaald) Clara Pfander. De naam van de stichteres die rond 1850 haar eigen congregatie naar de leer van Franciscus van Assisi oprichtte. De Duitse geloofsvervolging in die tijd dreef deze zusters naar ons landje en vandaar komt deze naam mooi gebeiteld in een marmeren steen hier terecht. Is deze wel heel mooie hut ons doel en vraagteken die ons naar hier brengt. Een familie o zo groot staat graag zijn telgen af voor de Goede Zaak en daar vijf van haar negentien ooms en tantes het voorbeeld gaven – twee zusters, twee fraters en een wereldheer heb ik me laten vertellen – is het antwoord op de vraag "waarom?": een familiekwaal.... Haar andere ooms en tantes en haar vader zaten ondertussen ook niet stil en deden hun best om de naam van de familie groot te houden, wat ons dorp overspoeld heeft met nageslacht die hierdoor moeilijk uit elkaar te houden zijn. Van haar 7 broers en 3 zussen is zij de enige die voor de missie heeft gekozen.

Eenentwintig jaar jong was ze dat het gerucht door het dorp gonsde "Zeg heb je het gehoord?" Ted Lemmers, ja Thea, Thea van Zijkanaal-C, de oudste dochter van Henk Lemmers en Cor van de Vaart... Ja die op die motor rondcrosst... Die gaat het klooster in !!!". "Die houdt het niet vol tot Sinterklaas" zei onze kastelein Toon van de Vlugt en wanneer – Thea na het schoonmaken van de kerk zich heimelijk bij het zangkoor in de Toerist voegt, stáát deze weddenschap. Twee maanden later heeft ze het krat bier wat hier op stond verdiend en gekregen.

Twee maanden toen zijn nu alweer 32 jaar, waarvan er 23 hier in Indonesië zijn gesleten. Was het in haar novice-tijd nog weleens moeilijk, wat werd verzacht door een pakkie shag wat via haar broer André en de klusjesman Henk onder haar kussen terecht kwam, nu is ze één met haar roeping en weet hieraan een eigen invulling te geven. Ervaren door de jaren, waarbij het verpleegsterswerk in Irian Jaya waarschijnlijk als zwaarste te boek staat. Het was even onwennig voor Stefan en mij om het pad naar het mooie grote woonhuis van deze bekende onbekende op te gaan, niet wetende wat te verwachten. "Zuster Thea ?? Die kennen we niet... maar wacht even... Holland ?" En zo staat Zuster André voor ons, vers uit de tuin waar onkruid moet worden gewied. Even zijn we verward, maar het is al snel duidelijk: Zuster André is de naam die Thea Lemmers kreeg bij haar intreden en is afkomstig van de apostel Andreas, visser door God geroepen en uitgezonden. Het welkom en de gastvrijheid die we ontmoeten is hartverwarmend. Na de thee met echte speculaas en de eerste kennis-making showt ze ons een deel van haar levenswerk. Niet ver van het huis staat de polikliniek, maar moeten de verpleegruimtes, keuken en kantine nog uit het niets verrijzen. Het gebouw van de administratie is al wel gereed. Alles is al zo veel mogelijk in gebruik door Yayasan Sinar Pelangi oftewel Stichting Uitstraling van de Regenboog. De Zusters hebben de stichting opgericht om waar mogelijk gehandicapte kinderen te helpen, een versholven vergeten groep hier in Indonesië, maar ook ouderen kloppen vaak niet tevergeefs op de deur. Naar draagkracht wordt een deel van de behandeling door de mensen zelf betaald, de rest met geld van sponsors en allerlei activiteiten die geld in de lade van de stichting brengen, waarvan de kerstkaarten-verkoop in Spaarndam een van de bekendste voorbeelden is.

Thea zit hierbij als een spin in het web, daar ze niet enkel de patiënten moet keuren en begeleiden maar ook een groot deel van de connecties opbouwt en onderhoudt. Waarbij niet alleen sponsors van belang zijn maar ook doktoren en ziekenhuizen die zo min mogelijk in rekening moeten brengen. Helaas is het zaterdag en is alles in rust. Stefan rest geen tijd om in te gaan op de uitnodiging van Thea om enkele daagjes in het leven hier mee te draaien. Maar wanneer we vertrekken weet ik dat na mijn visum-reis naar Singapore, ik hier weer terug zal keren.

En zo, met een nieuw twee-maands visum, enkele weken later, word ik wéér hartelijk ontvangen. Dit keer door Zuster Cecilia, iets minder jong dan Zuster Thea, die zowaar wat Nederlands spreekt en hier de boekhouding draagt. Verder maak ik kennis met Zuster Rosalia die het leven in en om het huis draaiende houdt en Zuster Anriani, net klaar met haar verpleegkundige opleiding en hier om wat ervaring op te doen. Naast de vier Zusters is er nog plaats genoeg voor drie jonge meiden die helpen in de huishouding of polikliniek en drie langdurige patiëntjes. Ieder heeft z'n taak, op de ondeugende handenbindende Nelli na die nog wat jong is. Een grote familie waar ik gastvrij in word opgenomen.

De rest van de week opent het drukke wereldje van Zuster Thea zich beetje bij beetje. Dagen die vroeg beginnen; vaak zijn we al voor zessen op pad om opstoppen voor te zijn. Rijtijden en wachttijden zijn twee grote tijdrovers maar wat gebeuren moet, gebeurt. Geduld is een schone zaak die hier absoluut noodzakelijk is. Regelen zit in Thea's bloed, leiden is haar aangeboren. Als oudste thuis is de harde realiteit de leerschool die haar vanaf haar 14-de deed werken, van koeien melken, aardappels rooien tot riet maaien. Een leerschool die hier zo waardevol blijkt. Met haar Hollandse nuchterheid, zeggen waar het op staat, naast haar harde doelgerichte werken en eigen initiatief heeft ze respect verdiend. Respect wat haar staande houdt in de toch overwegende mannenwereld van Indonesië.

Dagen vliegen aan me voorbij gevuld met trieste momenten waarop de harde realiteit me raakt maar ook vreugdevolle momenten daar vele stappen toch in de goede richting worden gezet. Een voor mij ongekende verzameling leed dat mensen treffen kan gaat aan me voorbij en weer besef ik hoe gelukkig en rijk ik zelf wel niet ben... Een van de triestste: een jong babytje, blind, zeker aan één oog, een hazelipje en een groot abces op haar achterhoofd... Waar te beginnen zou je zeggen...?.. Zuster Thea voedt haar met kunde wat slaapsiroop voordat foto's worden genomen. Een jongetje met een open gehemelte. Een meisje met een hazelip, een veelvoorkomende handicap die hier zolang "genegeerd" wordt en toch vrij makkelijk en goed te verhelpen is. Een jongetje met een hartafwijking, z'n ouders misten

bijna de afspraak. Een babytje met een drain (slangetje) aangelegd uit z'n hoofd om de bult op z'n stuitje niet in een waterhoofd te doen veranderen. Telkens weer is het Zuster Thea die alles in werking zet, de verbinding die zoveel mogelijk maakt. Ook ouderen vinden hulp bij de stichting. Een oudere vrouw met borstkanker en een jonge vrouw met een heel trieste bevallingsgeschiedenis vinden steun in hun leed. Problemen die Zuster Thea tussen meerdere ziekenhuizen en klinieken heen en weer doet reizen. Een normaal ziekenhuis, ietwat chaotisch, overbevolkt en terug in de tijd. Een ander vol luxe met zelfs een bank, alle creditcards acceptierend, op de benedenverdieping. De eerste voor de minder gefortuneerden, de laatste voor de rijke (chinese) elite. Een derde met luxe uitstraling blijkt een privé kliniek voor plastische chirurgie.

Overal vindt Zuster Thea de herkenning, het respect en ook de dankbaarheid van bekenden en al geholpenen. Afspraken, onderzoeken, check-ups, foto's, alles op weg naar de verlossende operaties die dan nog niet het einde van de bezoeken betekenen. Een lange tijdrovende weg voordat het doel bereikt wordt. De dankbare glimlach die het verbrande meisje, haar kin was aan haar borst vast gegroeid, ons toestraalt na haar operatie, spreekt zoveel meer dan elk woord... Ondertussen heeft het werk aan de verpleegruimtes en keukens ook niet stil gestaan. De fundamente zijn gelegd en het wachten is op het groene licht die de balans kloppend maakt. De polikliniek is draaiende, met enkele kamers bezet voor de voor- en nazorg van de patiënten en familieleden die hun ondersteunen. Niet enkel bespaart dit kosten, ook is het een betere waarborg voor de genezing. Elke dag begint hier voor Zuster Thea, een rondgang om alles te inventariseren, te sturen en waar mogelijk in te springen. Een ieder krijgt hier een taak toebedeeld en wie rest helpt kerststukjes maken. In het gebouw van de administratie werkt Zuster Cecilia met twee burgerstafmedewerkers. Hier beoordelen Zuster Thea en Zuster Cecilia samen elke nieuwe aanvraag en hangt een schema dat alles overzichtelijk houdt.

Dat er in de polikliniek ook een zware taak ligt blijkt wanneer ik Zuster Thea en Zuster Anriani op een ochtend aantref bij het verschonen van een half gescalpeerde wond. Een jonge vrouw heeft een neus aangemeten gekregen. Ze draagt haar lot karaktervol en laat geen kik horen.

Naast dit direct zichtbare werk van de stichting blijken er meer verscholen taken en projecten die Thea's naam en initiatief dragen. Het project van de Spaarneschool die hier een school draaiende houdt, is hier een voorbeeld van. Een ander project brengt Thea met een dokter, die zich een week vrijmaakt, naar Kalimantan (Borneo) waar de wachtlijst zorgt voor lopendeband werk met patiënten. Een onmogelijke taak in een afgelegen gebied die bij de betrokkenen waarschijnlijk de uitputting nabij brengt. En of dit alles nog niet genoeg is ook nog een project wat ik van dichtbij meemaak. Vanuit 16 verschillende weeg(schaal)punten in een bepaalde wijk hier in Jakarta worden ondervoede kinderen doorgestuurd naar een centrum. Hier zijn naast een polikliniek enkele speelruimtes opgezet. Het programma geeft ondervoede kinderen twee keer per week een goede voedingsrijke maaltijd. Eventueel stromen de kleintjes door naar de speelgroepen, waar ze eveneens twee keer per week terecht kunnen voor hun eerste lessen en een goede hap. Vier van deze centra heeft Thea's initiatief hier in verschillende buurten van de armere wijken opgeleverd. Wijken die zichzelf van krot af aan verbeteren tot de macht van het grote geld de mensen hier hun levenswerk afneemt voor het volgende mega-project wat 15-hoog de grond uit moet torenen. Een trieste waarheid die tot een vicieuze cirkel van armoede leidt.... Een maand kost dit project f 200 voor het voedingsprogramma eveneens f 200, voor de speelgroepen hiernaast zo'n f 400 voor de polikliniek (medicijnen, inentingen etc.) en f 100 extra kosten. Voor dit bedrag zitten 60 kinderen op school en dubbel zoveel met een beter gevuld buikje en worden vele kwalen voorkomen of verholpen.

Dit alles bij elkaar doet vermoeden dat voor de Roeping geen tijd meer overblijft maar niets is minder waar. Elke avond wordt stipt zes uur de rozenkrans gebeden in de tuin voor het Maria-beeld. 's Avonds wordt aan een gebedsboek met de favoriete gebeden van Franciscus gewerkt en diensten voorbereid. Een bezoek aan de kathedraal en later het afscheid van de bisschop, andere zusters die op bezoek komen, samen de laatste nieuwtjes en kennis uitwisselen. Alles in een vriendelijke en gastvrije sfeer die mij zoveel goed doet en de lach vaak door het huis doet stralen. Elke dag weer word ik getrakteerd op drie heerlijke maaltijden. Zelf gebakken brood, rijst, zelfs aardappelen, vaak lekkere vis en groente met fruit toe. Een overvloed die me voor het eerst in lange tijd weer doet aankomen. Wat hier in deze barre grond groeien wil komt uit eigen tuin. Een tuin die alleen al twee tuinmannen zoet houdt, compleet met kippen, konijnen, eenden en een verzameling honden. Tja Thea verloochent haar afkomst niet.

Enkele dagen worden een week en voor ik het beseft is het alweer zondag. Zuster Thea's "Hallo!" wekt me. Ik geniet van mijn laatste sneetjes zelfgebakken brood met zelfgemaakte ananasjam voordat ik me aansluit bij de kerkdienst in de noodkerk achter het huis. Hier tref ik een andere Zuster André, totaal in het wit met een blauw kepje staat ze de pastoor bij bij het uitdelen van de hosti's. Wanneer de pastoor het geheel afsluit met enkele glimlachen in de massa en de honderden zich bij het zingen van het laatste lied verwijderen, tref ik Thea, die nu het winkeltje naast de kerk runnende houdt. Groenten en vruchten gaan door haar handen in ruil voor de hardnodige centjes..... Niet vreemd dat ze mijn bewondering meer dan verdient !!! De deur die altijd open staat hoop ik dan ooit nog eens te betreden.

Bedankt en succes Zusters...

Edwin Gorter

Voor ieder die zuster Thea Lemmers een goed hart toedraagt: vergeet de kerstkaarten niet. En wanneer de naam valt bij één of andere actie in ons dorp is elke steun goed besteed. Voor meer informatie kunt u altijd haar zus Corrie bellen: telefoon 538 30 30.

"Schoon" Spaarndam

Waar je ook kijkt in Spaarndam, bijna overal ligt zwerfvuil. Dit stoort mij bijzonder. Het initiatief van de St. Adalbertusschool van enige tijd geleden om het vuil door de jeugd te laten opruimen heb ik dan ook van harte toegejuicht. Mijn handen jeuken als ik al dat vuil zie liggen, maar het is een onmogelijke zaak om deze klus in je eentje te klaren. Vandaar deze oproep via dit blad aan andere vrijwilligers om samen met mij, het liefst met een bepaalde regelmaat, Spaarndam weer schoon te maken. Ik hoor graag van u.

Greet Molenaar, tel. 538 21 09

Acupunctuur in Spaarndam

Per 1 maart ben ik in Spaarndam gestart met een praktijk voor acupunctuur. Hiervoor maak ik gebruik van de praktijkruimte in het Dorpscentrum. Wat is acupunctuur nu precies voor geneeswijze? Als je ziek bent ga je toch gewoon naar een dokter? De dokter helpt je dan aan een pil, een poedertje, een drankje of misschien moet u naar het ziekenhuis voor een chirurgische ingreep. Meestal ben je daarna van de klachten af, maar soms helpt het allemaal niet echt.

In veel van die gevallen kan acupunctuur wel helpen. De acupuncturist maakt gebruik van een heel ander mensbeeld en bekijkt de klachten vanuit een andere invalshoek. Het is een Chinese behandeltechniek, die al ver voor het begin van onze jaartelling bestond. Er wordt gebruik gemaakt van onzichtbare energiebanen (meridianen). Op deze banen liggen acupunctuurpunten en via deze punten kan de acupuncturist met naalden bepaalde energieën afremmen of stimuleren. Als de naalden in de nodige acupunctuurpunten zijn aangebracht veroorzaken zij prikkels, die in de hersenen worden "vertaald" in bepaalde chemische stoffen (bijvoorbeeld endorfinen). Deze endorfinen kunnen pijn blokkeren. Dus met behulp van naalden kun je je eigen pijnstillers maken!

Naast het gebruik van acupunctuur als middel voor pijnbestrijding kent deze therapie nog vele andere toepassingsmogelijkheden. Het is in de loop der jaren een probaat middel gebleken om de ontwenningssverschijnselen tegen te gaan, die ontstaan wanneer het roken van sigaretten wordt gestaakt.

In de huidige maatschappij is het voor menigeen een behoorlijk zware klus om het hoge leeftempo bij te kunnen houden. Dit gaat vaak gepaard met veel spanningen, die op hun beurt weer aanleiding kunnen zijn voor een scala aan lichamelijke klachten. Ook bij deze in feite energetische disbalans kan acupunctuur een hulp zijn. De Wereldgezondheidsorganisatie beschrijft meer dan 50 aandoeningen, waarbij acupunctuur kan helpen. Hieronder vallen vele soorten pijnen, allergieën, longklachten en darmklachten, maar bijvoorbeeld ook overgangsklachten, slaapstoornissen, verslavingen en psychische stoornissen.

Natuurlijk is acupunctuur geen wondertherapie. Een aantal mensen raakt met acupunctuur ook niet van de klachten af. Daar staat tegenover dat het grootste deel van de mensen, die zich met acupunctuur laat behandelen, wel verlichting van hun klachten heeft! Mocht u vragen hebben of wilt u een afspraak maken dan kunt u mij telefonisch bereiken op nummer 023-537 36 28 of 023-532 43 18. Ik ben aanwezig op maandagavond van 19.00-21.30 uur en op vrijdagmiddag van 13.00-16.00 uur in het Dorpscentrum.

Marie-Jose Arts

(Stichting) Dorpscentrum voor dorpsbewoners of voor Stichting ??

Op het moment dat het vorige Dorpsorgaan bij de drukker lag, werd er bij de redactie een brief afgegeven. Helaas, de deadline was al ver voorbij.

We willen deze brief alsnog een plek geven.

Is het Dorpscentrum niet ontworpen voor gebruik van de dorpsbewoners van Spaarndam? Om te sporten, sociaal samenzijn en noem maar op? Een ieder zal hier bevestigend op antwoorden, maar in de praktijk blijkt dit dus niet zo te zijn. Een schande dus.

Een voorbeeld. Jaarlijks wordt er in de kerstvakantie een zaalvoetbaltoernooi georganiseerd voor onze jeugdige voetballers van SV Spaarnwoude, thans ongeveer 130 (Spaarndamse) kinderen. Dit is een jaarlijks terugkerend evenement waar onze jeugd graag naar uitkijkt en waar al ruim van tevoren over gesproken wordt. Behalve de 'ster'spelers zelf zijn er natuurlijk ook de ouders en andere belangstellenden die hier op afkomen en van de gelegenheid gebruik maken om een kop koffie te drinken. Kortom, een sociaal samenzijn zo rond de kerstdagen. Het Dorpscentrum is echter gesloten in de kerstvakantie!!! In de afgelopen jaren is Ab Buis altijd bereid gevonden om toch hiervoor te komen werken en de zaak te openen. Een gebaar dat wij natuurlijk bijzonder waardeerden. Ik kan mij nu dan ook goed voorstellen dat Ab hier een keer een punt achter zet, hij maakt immers genoeg uren. Ab werd in voorgaande jaren altijd bijgestaan door deskundige hulp die een gedeelte van het 'barwerk' voor zijn rekening nam, en verder van diverse mensen die in zijn algemeenheid toezicht konden houden. Voorgaande toernooien verliepen dan ook vlekkeloos.

Nu blijkt dat Ab in zijn vrije dagen eens wat anders wil gaan doen, waar hij gelijk in heeft, kan er plotseling niets meer en is er een probleem. Draait derhalve het hele Dorpscentrum om Ab?? Ik heb vernomen dat er nog wel een tweetal dames zijn die kunnen invallen, maar vreemd genoeg, deze konden ook niet in de kerstvakantie! Moet hier dan het hele Dorpscentrum om draaien? Om deze paar mensen? Ja dus. Er kon niets geregeld worden, geen andere mensen, geen gebruik van de zaal, verdrietige kinderen en ja, zelfs boze ouders.

*Ik heb verder begrepen dat er diverse gesprekken zijn geweest met de leden van de Stichting, maar dat er geen enkele oplossing was om de zaal te openen. Hoewel er diverse goede opties zijn aangegeven bleef de halsstarrige en principiële houding bestaan. Geen opening van de zaal, geen sport en ontspanning voor onze Spaarndammers. Een blamage in mijn ogen!!! Wordt het doel (gebruik) van het Dorpscentrum hier niet enorm voorbij gestreefd? Ik hoor al langere tijd veel verhalen over het gebruik van het Dorpscentrum en begrijp nu waarom. De leden van de Stichting moeten zich er terdege van bewust zijn dat het Dorpscentrum optimaal gebruikt dient te worden door de **inwoners van Spaarndam**. En dat is natuurlijk ook in vakantietijden. Is het daar immers niet voor gebouwd? Het is een schande te moeten constateren dat dit thans niet het geval is.*

Zoals ik eerder heb vermeld is dit een voorbeeld, maar ik weet dat er onder de inwoners van Spaarndam nog veel en veel meer klachten zijn. Dit moeten zij zelf maar te kennen geven. Hoewel ik dit stuk onder persoonlijke titel schrijf weet ik dat ik namens velen en vele anderen spreek.

*Peter Brouwer
actief medewerker afd. jeugd SV Spaarnwoude*

Noot van de redactie:

De Stichting Dorpscentrum Spaarndam heeft begin januari gereageerd op een mededeling die verscheen in de Sportsput, het verenigingsblad van de SV Spaarnwoude.

Op verzoek van de Stichting Dorpscentrum wordt ook deze mededeling en reactie daarop van de Stichting Dorpscentrum in dit Dorpsorgaan afgedrukt.

RABOBank kerstzaalvoetbaltoernooi

(de mededeling in het novembernummer van de Sportsput)

*Dit jaarlijks terugkerend evenement waar met name de jongste jeugd reikhalzend naar uitkijkt dreigt verloren te gaan. **Waarom ???** Wel, heel eenvoudig: de Stichting dorpshuis **weigert** de zaal open te stellen tussen kerst en nieuwjaar. Volgens onze mening zou juist in die periode het dorpshuis open moeten zijn, omdat het ten eerste als sociale ontmoetingsplaats zijn functie kan vervullen voor vele alleenstaanden die het in deze dagen zo moeilijk hebben. Ten tweede is al vele jaren het zaalvoetbaltoernooi tussen kerst en nieuwjaar een belevenis voor jeugd, begeleid-ers en ouders. Wij weten dat Ab Buis zich jaren heeft ingezet en dankzij zijn inspanning is de zaal en de bar altijd open geweest. Ab wil echter niet meer, wat wij uiteraard respecteren. In ieder geval, bedankt Ab voor de afgelopen jaren. **Het bestuur van de Stichting dorpshuis wil echter niet naar een andere oplossing zoeken, zelfs niet als wij 3 maal zoveel betalen.** We hebben nog naar andere mogelijkheden gezocht (OG-hal, loodsen van Stapel, buitentoernooi), doch deze vielen om verschillende redenen allemaal af.*

Jammer dat zo'n voetbaltoernooi niet meer kan in ons dorp, terwijl het toch met een beetje goede wil mogelijk is.

Reactie hierop van de Stichting Dorpscentrum Spaarndam

(gericht aan het bestuur van de SV Spaarnwoude d.d. 09.01.96)

Geacht Bestuur,

In de laatst gehouden vergadering van ons bestuur is aan de orde geweest de mededeling in uw blad over het niet doorgaan van het Rabobank Kerstzaalvoetbaltoernooi. In deze mededeling spreekt u van de weigering van ons bestuur de zaal open te stellen voor dat doel.

Graag willen wij erop wijzen, dat er geen sprake was van een niet-willen, maar van een niet-kunnen open stellen. Het ontbrak ons door omstandigheden buiten onze schuld en invloed namelijk gedurende die dagen aan personeel om het beheer te voeren en toezicht te houden. Uitgangspunt bij de verhuur is, dat er voldoende ervaren personeel aanwezig is. Dit is in ons belang, maar ook in het belang van huurders.

Vorenstaande sluit zeker niet uit, dat in de toekomst openstelling voor het toernooi mogelijk is; garantie kunnen wij in verband met ons uitgangspunt ter zake van goed en verantwoord beheer niet geven.

Wij hopen dat u voor ons standpunt begrip hebt.

Voorts verzoeken wij u de leden van uw vereniging van bovenstaande in kennis te stellen door een mededeling in het verenigingsblad.

Hoogachtend,

B.J. Huisman, secretaris

Colitis Ulcerosa...geen roos...

Annemarie van Leen-Janssens is één van onze dorpsgenoten. Een jonge, vrolijke en eigenlijk zeer actieve vrouw. Van tijd tot tijd echter staat dat actieve en vrolijke even op een zijspoor, dan namelijk steekt haar ziekte weer de kop op en is ze geruime tijd uitgeschakeld. Over haar ziekte 'Colitis Ulcerosa' heeft Annemarie een boekje geschreven. En wanneer je haar ervaringen leest kun je alleen maar heel dankbaar zijn dat jouw lijf wel goed functioneert en dan realiseer je je dat gezondheid toch wel meer dan belangrijk is! Het is een boekje van 40 pagina's dat van de eerste tot de laatste letter boeit. In het weekend van 10 maart vond de eerste uitgave plaats in België. Het boekje heeft een nominatie voor de Stimuleringsprijs 1996 in de categorie Ego Documentatie van de Vereniging van Chronisch Zieken. Het boekje is te koop vanaf 27 april en is dan te verkrijgen bij Annemarie op Westhoff 6.

75 jaar Commissie Koninginnedag Spaarndam

zaterdag 27 april

Reünie voor Spaarndammers en oud-Spaarndammers in de Adalbertusschool voor 60plussers en hun eventueel jongere partner. Lezers van het Dorpsorgaan: Kent u oud-Spaarndammers die nu ergens anders wonen en waarvan u denkt dat ze deze bijeenkomst leuk zullen vinden, laat hen dan weten dat ze op 27 april naar Spaarndam "moeten" komen. De reünie begint om 14.30 uur met koffie en thee en iets lekkers en eindigt om 18.00 uur met een broodje. De Historische Werkgroep zal zorgen voor een kleine foto-tentoonstelling.

Bent u geïnteresseerd, geeft u dan op bij Heimen Germans (023-537 25 16) of bij Joop de Vries (023-538 22 71). Graag uiterlijk zaterdag 20 april.

Op zondag 28 april is er een trimloop voor meisjes, jongens, dames en heren. De start is bij het speeltuingebouw Nieuw Leven om 12.00 uur. De deelname is gratis en inschrijven kan van half twaalf. Natuurlijk is er voor alle deelnemers een herinnering.

De organisatie is in handen van IJclub Nova Zembla.

Stageplek in Dorpshuis

In november '95 kreeg het Stichtingsbestuur van het Dorpscentrum Spaarndam een verzoek van Octant, een instelling die advies geeft bij beroep en opleiding en die onder meer contacten bevordert tussen onderwijs en bedrijfsleven. Het Educatief Centrum Kennemerland is ook bij Octant aangesloten.

Het verzoek hield in om een stageplaats te bieden aan een Iraanse man: een "taalervaringsperiode" wordt deze stage genoemd. Het stichtingsbestuur wendde zich tot Ab Buis, hij immers zou degene worden die deze man zou moeten begeleiden. Ab vond het wel een uitdaging, besprak het met Hanny en zij gingen akkoord.

Zo kwam enkele weken later Esmail Ebrahimzad het Dorpshuis binnen. Politiek vluchteling, sinds 1991 in Nederland, getrouwd en vader van twee kinderen. Een beleefde veertiger die Ab aanvankelijk 'patroon' noemde en hem keurig met u aansprak. Wie Ab kent zal weten dat er al snel getutoyeerd werd: 'ik ben gewoon Ab'. Gedurende een periode van acht weken kwam Esmail één dag in de week (dat werd al gauw de dinsdagavond) zijn stage lopen bij Ab en Hanny. Belangrijk bij deze stage was het contact met de mensen, zijn uitdrukkingsvaardigheid, het uitvoeren van opdrachten en die op schrift zetten.

Ab maakte die opdrachten, coachte hem, hielp hem bij de rapportage en had van tijd tot tijd gesprekken met een docent van Octant. Regelmatig ook stond Esmail achter de bar, want daar leer je toch ook een goed woordje Nederlands. De stageperiode is nu voorbij en Ab heeft er geen moment spijt van gehad dat hij deze uitdaging is aangegaan. Binnenkort gaan Hanny en Ab Iraans eten bij het gezin Ebrahimzad dat in Halfweg woont. En ongetwijfeld zal het weer ter sprake komen: de wens op vast werk. In Iran was Esmail bedrijfsleider van een restaurant en ook werkte hij daar bij de politie. Verdere ervaring heeft hij in het vervaardigen van sieraden en in restauratie van antiek en meubels. Esmail is dan ook naarstig op zoek naar een baan in een restaurant of een leuke job als meubelrestaurateur. Wie weet, helpen deze regeltjes in het Dorpsorgaan!

Tegenwoordig komt Esmail uit vrije wil naar het Dorpshuis en helpt Ab waar dat nodig is, want zijn stageplek in het Dorpshuis van Spaarndam zal hij niet gauw vergeten. Prima dat zoiets ook binnen ons dorp kan!

Ageeth de Kuijer

Fotoverdriet

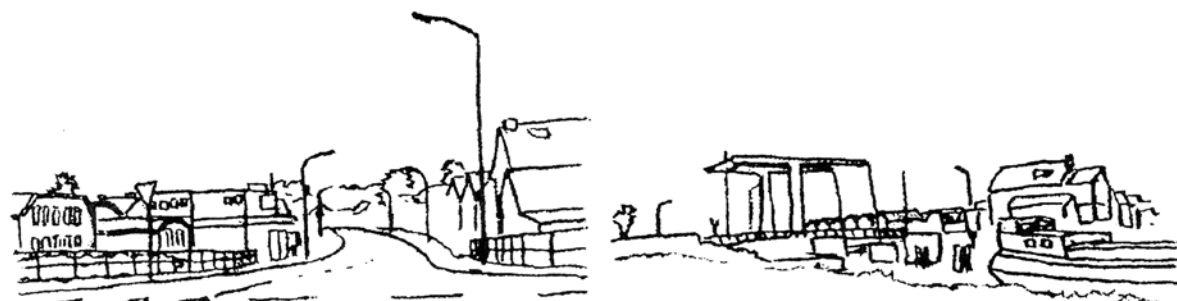
Mist u de plaatjes van het kerstdiner? Of staat de verjaardag van uw zoontje op dat rolletje dat zoek is? En is dat rolletje dan ook nog van het merk Fuji? Dat Fujirolletje is niet meer foetsie.

Ellen Balm heeft het gevonden bij de metro's in de Floris Balthasarstraat. Haar adres: Lagedijk 14 tel 023-5383787.

Als dit niet helpt zullen we het maar laten ontwikkelen, wie weet kunnen we dan de eigenaar opsporen!

Kaft van het Dorpsorgaan

Hallo redactie van het Dorpsorgaan,
Kijkend naar de afbeelding op de kaft van het blad, de skyline van Spaarndam, dacht ik: die hijskranen zijn er niet meer en ik zie alleen Spaarndam-West.
Nu heb ik daar wat anders voor gemaakt en misschien vinden jullie dat wel aardig.
Als je tussen de brug en de afslag Ringweg op het fietspad staat en naar het oosten en westen kijkt zie je precies wat er op mijn tekening staat.
Met vriendelijke groeten van, Arno Valent.

Als er nog meer lezers zijn met ideeën voor een nieuw kaft ontwerp, de kaften voor het Dorpsorgaan zijn bijna op en er moeten nieuwe gedrukt worden. U kunt uw ontwerp inleveren bij Willem van Warmerdam, Boezemkade 2. Graag voor 15 mei.

Dorpsagenda

di	9 - 4	Plattelandsvrouwen	Dorpscentrum 20.00 uur
9 t/m	13 - 4	Collecte Commissie koninginndag	
vanaf	11 - 4	Aanmelden deelname optocht koninginndag	
5 en	16 - 4	Aanmelden rommelmarkt koninginndag	19.00 tot 20.00 uur
ma	15 - 4	Openbare vergadering, Dorpsraad	Dorpscentrum 20.00 uur
20 en	21 - 4	toneeluitvoering Die Spaerne Ghesellen	Dorpscentrum 20.00 uur
zo	21 - 4	Bootjesdag in de boezem	Speeltuin
za	27 - 4	Reünie Oranje Commissie	
zo	28 - 4	Trimloop, commissie koninginndag	Speeltuin 12.00 uur
di	7 - 5	Plattelandsvrouwen	Dorpscentrum 20.00 uur
10 t/m	12 - 5	Jubileum 40 jaar, Don Bosco	
za	11 - 5	mix toernooi basketbal vereniging	Dorpscentrum
do	16 - 5	Hemelvaart fietstoertochten, Nova Zembla	
18 en	19 - 5	Wandeldagen speeltuin ver.Nieuw Leven	Vertrek Speeltuin
ma	20 - 5	vergadering basketball vereniging	• Dorpscentrum 20.00 uur
za	1 - 6	Verkoop meubels, audio en video apparatuur	Dorpscentrum van 10.00 tot 1700 uur
4 t/m	7 - 6	Avondvierdaagse	Speeltuin
di	25 - 6	Musical Adalbertusschool	Dorpscentrum
	29 - 6	t/m 6 - 7 Kamp, Don Bosco	

Oud papier ophalen door Don Bosco:
iedere eerste zaterdag v.d. maand: 6-4, 4-5, 1-6.

